

temma allamba kumme taiwa tähhe omma ja ütstöiskum-
nes meie ma-ilm, ne jooskwa korin allati temma umbre ni
kui ne ütstöiskummend jonekest sin umbre se riistkese
keskpaigan tõmmatu omma. —

Ja an: Mes weel! — Ei ma ussu! — Kas ma sis
ei olle nannu, kuis päiw hommungul ülestulley, ja taiwa
möda eddest kõnnis, seiti kui temma ärra te lähháp. Ent
se meie ma, se ei jõe iks kōhheke. —

Reissa: Silma petwa peake! Ärra ussu! — Kui
sinna wanfrega kiwui uist möda sõidat, sis sa tunnet kül,
et pōrrutat, et sa paigal ei saisa. Ent kui sa lootsikun jōlle
möda henda alla loffet, kae — sis ei sa sinna surembat ar-
wo, kas saiat wai sõidat; — ja pu ja puhma, mes jõe
were pääl kassuwa, neid näet õtse kui lendasfe nemma
sinnust möda. Mes sis weel tost ütelda, kui se ma-ilm
taiwa al rühjast läbbi lendap. Eiga saäl ei heiju, ei pōr-
ruta midda. — Saäl arwat sinna sis, et päiw jōsep eddest,
ni kui warka tuipa ehk puud jõe were pääl sinnust nätti
mōdajōoskwat, kui essi sõitman ollit. Ent ommete saiasp
päiw paigal, ja essi lendat selle ma-ilm pääl kui sure tai-
wa saljan temmast möda. Ja targa ja opnu innemise
omma sedda kigest ärrakoenu ja waijorwanu, et päiw iks
paigal saiasp, ja et meie ma-ilm temma umbre peap jooskma,
ni kui allamb ülemba umbre tallitar. —

Janizenne rapput pääd, ja üteti: „Kute nüüd, wai
„ni! — Mes sis jälle ne mu paljo jone saäl tuhha pääl
„näitawa, mes umbre se päiwakefe tõmmatu omma.“

Reissa koste: „Ne omma ne teewa, kost ne ütstöisk-
„kummend allamba umbre se päiwakefe neide kesken jooskwa.
„Kige lähhamban päiwa mant, kōhhes number 1 om tettu,
„om üts ma-ilm, mes paljo wāhhemb om, kui meie ma-ilm,
„ja ei nätta tedda surembat meie man, et temma wāega
„liggi päiwa henda hoisap, ja päiwa walgus temma paist-
„misse kinnikattap. Number 2 om pea meie ma-ilm sūru,
„ja nimmitetas tedda hommungutse ja õddangutse hao-tāh-
„hes. Temma hoisap henda iks päiwa liggi, kui tõssap
„wai loiale om lānnu. Se om sis üts illus, selge, wallus
„taiwa-tāht, mes ma-meis te ärratunnep.“ —

Sis tannitiwa latse kif ütsefōrr ga: „Hao tāhtē tun-
„neme kül. Wai to ka meie päiwakefe umbre jōsep!“

Ent reissa kõnnel päle: „Number 3 se om sis meie
„ma-ilm essi. Se om sis tol rahwal, mes hao tāhtē pääl
„ellap, nissamma suur pea nätta, kui meile se hao tāht.“

Latse tannitiwa jälle: „Meie ma-ilmä ütlite iks su-
„remba ollewat, kui hao tāht om!“

Reissa koste: „Ei olle ka paljo, ent kaega, to mes
„neljanda numbre alla om pantu, om wāhhemb weel kui
„se hao tāht. — Sis tulleswa nelli kōgoniste wāifest tāhtē,
„mes silti meie ma päält filmaga sugguke ärra ei nätta,
„ja jooskwa ka iks päle omma teed umbre päiwakefe.“

Latse küsijawa sis: „Kas nelle sis mannu om mintu,
„neid kaema?“

Reissa sellet sis nida: et „kaetas läbbi sesuggutse klasi,
„ni kui priili klaas, mes pil filmas kutsutas, sāratsēga
„nättas iks ärra kül. — Ent pārran neidsammu om weel
„tolm tāhtē, 9ma, 10da ja 11da numbre al, mes surembas
„arwatas kui meie ma-ilm, ja nättas neid taiwa külge sil-
„miga kül ärra, kui neid tõiste hulgast moistat wāljaorsti. —
„Pārran neid ei olle sis meie päiwakefe wallitsusse al muud
„teddake.“ —

Ent wāike Jon jai mõtlema, ja hōit: „Kōhhes sis
„ku om jēnu, tood ütlite ka, et meie päiwakefe wallitsusse
„al pididi ollema?“

Sis koste se Reissa: „Kae, kas miana pea es olles
„kuud kaotanu. — Dige kül! — Ent ku ei olle siski ka
„ommete mitte neide tõiste ütstöiskumme arwun. Ku om
„allambast joust kui mu. Temma om jälle meie ma-ilmä
„allamb teendri, ni kui minna ütl, et iks ka taiwa tāhtē
„man üllembid ja allambid om. — Kaega sija tuhha päle!
„Meie ma-ilm jōsep saäl 3da numbre al umbre päiwa, ja
„nüüd teme ütse kriipsokese temma kōrwale, se om sis se ku
„temma liggi, se wōttap sis jōosten iks temma umbre ja
„temmaga ütten päle eddest, ni kui hā terraw kutsikōenne
„omma perremihhego. Ja ni kui meie ma-ilmale se üts
„ku ennege mannu sätetu om, ni om pil filmaga nätta, et
„tol tāhtē, mes 9ma numbre al saiasp, om 4 kuud; tol